

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 marca 2007 r.

w sprawie badania chronicznej wyniszczającej choroby u jeleniowatych

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 860)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/182/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Chroniczna wyniszczająca choroba jest pasażowlaną encefalopatią gąbczastą (TSE) atakującą jeleniowate, która jest szeroko rozpowszechniona w Ameryce Północnej, lecz jak dotąd nie odnotowano jej wystąpienia we Wspólnocie.
- (2) W dniu 3 czerwca 2004 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opublikował opinię zalecającą prowadzenie ukierunkowanego nadzoru jeleniowatych we Wspólnocie. Jego celem byłoby wykrycie potencjalnej obecności TSE u jeleniowatych. W związku z tym należy ustanowić przepisy umożliwiające państwom członkowskim prowadzenie badań zgodnie z tą opinią.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania TSE u zwierząt. Rozporządzenie to, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1923/2006, ustanawia przepisy dotyczące programów monitorowania TSE u jeleniowatych. W związku z tym istnieje obecnie możliwość ustanowienia w niniejszej decyzji obowiązku przeprowadzania przez państwa członkowskie badań wykrywających TSE u jeleniowatych.
- (4) Badania te powinny obejmować hodowlaną i dziką zwierzynę płową. Ponieważ dziką zwierzynę płową należy poddawać badaniu przede wszystkim w trakcie sezonu łowieckiego, który jest ograniczony w czasie, aby zapewnić państwom członkowskim wystarczający okres

czasu na uzyskanie docelowej liczby próbek, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 1923/2006 zmieniającego rozporządzenie, zgodnie z tym, co wspomniano powyżej.

- (5) Państwa członkowskie powinny przedstawić roczne sprawozdania z wyników badań jeleniowatych. Przypadki uzyskania dodatnich wyników badań wykrywających TSE u jeleniowatych należy bezzwłocznie zgłaszać Komisji.
- (6) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że jeleniowate przebadane na obecność TSE nie zostaną wprowadzone do łańcucha żywnościowego do momentu uzyskania wyników ujemnych.
- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsza decyzja ustanawia przepisy dotyczące badania wykrywającego chroniczną chorobę wyniszczającą (CWD) u zwierzyny płowej, tzn. u jeleniowatych („badanie”).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji zastosowanie mają definicje określone w załączniku I.

Artykuł 3

Zakres badania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają badania wykrywające CWD u jeleniowatych zgodnie z minimalnymi wymogami określonymi w załączniku II.
2. Państwa członkowskie są zobowiązane zakończyć badanie najpóźniej z końcem sezonu łowieckiego 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1923/2006 (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, str. 1).

Artykuł 4

Środki, jakie mają podjąć państwa członkowskie po przeprowadzeniu badań wykrywających CWD

Po przeprowadzeniu badań wykrywających CWD, państwa członkowskie stosują środki określone w załączniku III.

Artykuł 5

Sprawozdania przekazywane Komisji przez państwa członkowskie

Państwa członkowskie przedkładają Komisji następujące sprawozdania:

- a) sprawozdanie sporządzone niezwłocznie po uzyskaniu dodatniego lub niejednoznacznego wyniku badania wykrywającego pasażowalną encefalopatię gąbczastą u zwierzyny płowej;
- b) roczne sprawozdanie z wyników badań zgodnie z załącznikiem IV.

Artykuł 6

Streszczenie sprawozdań przedstawianych państwom członkowskim przez Komisję

Komisja przedstawia państwom członkowskim streszczenie sprawozdań, o których mowa w art. 5.

Artykuł 7

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „gatunki docelowe” oznaczają dzikiego i hodowlanego jelenia europejskiego (*Cervus elaphus*) oraz/lub jelenia wirginijskiego (*Odocoileus virginianus*);
 - b) „docelowe państwa członkowskie” oznaczają państwa członkowskie, w których populacje gatunków docelowych są wystarczające do zebrania próby o wielkości wymaganej statystycznie; państwa członkowskie różnią się pod względem występowania gatunków docelowych oraz tego, czy są to gatunki docelowe zwierzyny dzikiej czy hodowlanej. Państwa te są wymienione w tabelach 1 i 2 w załączniku II;
 - c) „jeleniowate, u których występują objawy kliniczne/chore” oznaczają jeleniowate wykazujące oznaki nienormalnego zachowania i/lub zaburzeń narządu ruchu oraz/lub będące ogólnie w złym stanie zdrowia;
 - d) „jeleniowate ranne lub zabite w wypadkach drogowych” oznaczają jeleniowate potrącone przez pojazdy drogowe, u których stan przedśmiertny jest niemożliwy do ustalenia;
 - e) „jeleniowate padłe lub zabite” oznaczają jeleniowate, które padły w gospodarstwie lub na wolności, oraz hodowlane jeleniowate, które zostały zabite z powodu stanu zdrowia/wieku;
 - f) „zdrowe jeleniowate poddane ubojowi” oznaczają zdrowe hodowlane jeleniowate poddane ubojowi w ubojni lub w gospodarstwie;
 - g) „zdrowe zastrzelone jeleniowate” oznaczają zdrowe dzikie jeleniowate zastrzelone w trakcie sezonu łowieckiego;
 - h) „grupy docelowe” oznaczają jeleniowate zdefiniowane w lit. c)–g).
-

ZAŁĄCZNIK II

Minimalne wymogi dotyczące badania wykrywającego chroniczną chorobę wyniszczającą u jeleniowatych

1. Pobieranie próbek gatunków docelowych przez docelowe państwa członkowskie

- a) Docelowe państwa członkowskie pobierają próbki do badania wykrywającego chroniczną chorobę wyniszczającą (CWD) zgodnie z tabelą 1 od występujących w nich populacji dzikiego jelenia europejskiego i jelenia wirginijskiego, oraz zgodnie z tabelą 2 od występujących w nich populacji hodowlanego jelenia europejskiego.

Próbki te mogą zostać pobrane od wszystkich grup docelowych w docelowych państwach członkowskich.

- b) Właściwe organy docelowych państw członkowskich, podejmując decyzję dotyczącą pobierania próbek od gatunków docelowych, uwzględniają następujące kryteria:

i) wszystkie jeleniowate muszą mieć ponad 18 miesięcy; wiek zwierząt ocenia się na podstawie uzębienia, oczywistych oznak dojrzałości lub na podstawie innych wiarygodnych informacji;

ii) w przypadku zdrowych zastrzelonych jeleniowatych, próbki należy pobierać przede wszystkim od samców;

iii) w przypadku zdrowych jeleniowatych poddanych ubojowi próbki należy pobierać przede wszystkim od starszych samców i samic.

- c) Właściwe organy docelowych państw członkowskich, podejmując decyzję dotyczącą pobierania próbek od gatunków docelowych, uwzględniają narażenie na następujące potencjalne czynniki ryzyka, jeśli takie występują:

i) obszary, na których występują duże stada jeleni;

ii) wysoka częstotliwość występowania trzęsawki;

iii) wysoka częstotliwość występowania BSE;

iv) jeleniowate, które spożyły paszę potencjalnie zakażoną TSE;

v) jeleniowate przebywające w gospodarstwach lub w regionach, w których w przeszłości dokonywano przywozu jeleniowatych lub produktów pochodzących z nich z regionów dotkniętych CWD.

- d) Właściwe organy docelowych państw członkowskich stosują losowy dobór próby w celu wyboru gatunków docelowych, od których pobrane zostaną próbki.

2. Pobieranie próbek do badania wykrywającego CWD u wszystkich gatunków jeleniowatych przez wszystkie państwa członkowskie

Wszystkie państwa członkowskie pobierają próbki do badania wykrywającego CWD przede wszystkim od jeleniowatych, u których występują objawy kliniczne/chorych i jeleniowatych padłych lub zabitych, jak również od jeleniowatych rannych lub zabitych w wypadkach drogowych wszystkich gatunków jeleniowatych. Właściwe organy państw członkowskich czynią starania w celu zwiększenia świadomości na temat tych jeleniowatych w celu zagwarantowania, że jak najwięcej spośród nich zostanie przebadanych na obecność CWD.

Tabela 1

Dziki jeleń europejski (*Cervus elaphus*) i jeleń wirginijski (*Odocoileus virginianus*)

	Populacja gatunków docelowych	Wielkość próby
Republika Czeska	25 000	598
Niemcy	150 000	598
Hiszpania	od 220 000 do 290 000	598
Francja	100 000	598
Włochy	44 000	598

	Populacja gatunków docelowych	Wielkość próby
Łotwa	28 000	598
Węgry	74 000	598
Austria	150 000	598
Polska	600 000	598
Słowacja	38 260	598
Finlandia	30 000	598
Zjednoczone Królestwo	382 500	598

Tabela 2

Hodowlany jeleń europejski (*Cervus elaphus elaphus*)

	Populacja gatunków docelowych	Wielkość próby
Republika Czeska	> 9 000	576
Niemcy	11 500	598
Francja	17 000	598
Irlandia	10 000	581
Austria	10 000	581
Zjednoczone Królestwo	28 000	598

3. Pobieranie próbek oraz badanie laboratoryjne

Należy pobrać i zbadać próbkę obexu od każdego z jeleniowatych, o których mowa w pkt 1 i 2 niniejszego załącznika. Przynajmniej część każdej próbki należy przechowywać w stanie świeżym lub zamrożonym aż do uzyskania wyniku ujemnego, w przypadku gdy wymagana jest próba biologiczna.

Właściwe organy państw członkowskich są zobowiązane skorzystać ze wskazówek dotyczących metod i protokołów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001, załącznik X, rozdział C, pkt 3.

Szybkie testy, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001, załącznik X, rozdział C pkt 4, stosowane w odniesieniu do wykrywania pasażowalnej encefalopatii gąbczastej (TSE) w obex bydła lub małych przeżuwaczy uważa się za odpowiednie do wykorzystania przy pobieraniu próbek, o którym mowa w pkt 1 i 2 niniejszego załącznika. Państwa członkowskie mogą również zastosować technikę immunohistochemii do celów wykrywania, jednak wówczas muszą one przejść pomyślnie test biegłości wspólnotowego laboratorium referencyjnego. W przypadku gdy państwo członkowskie nie jest w stanie potwierdzić dodatniego wyniku szybkiego testu, powinno ono przesłać daną tkankę do wspólnotowego laboratorium referencyjnego w celu potwierdzenia. W przypadku dodatniego wyniku badania wykrywającego TSE stosuje się protokół, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001, załącznik X, rozdział C, pkt 3.2 lit. c) ppkt i) oraz ii).

4. Określanie genotypów

W przypadku każdego dodatniego wyniku badania wykrywającego TSE u jeleniowatych należy określić genotyp białka prionowego zgodnie ze wskazówkami wspólnotowego laboratorium referencyjnego w zakresie TSE.

ZAŁĄCZNIK III

Środki podejmowane po przeprowadzeniu badań u jeleniowatych

1. W przypadku gdy zwierzę z gatunku jeleniowatych przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w celu spożycia ich przez ludzi zostało wybrane do badania wykrywającego CWD, państwa członkowskie zapewnią możliwość ustalenia pochodzenia tuszy i gwarantują, że nie zostanie ona dopuszczona do sprzedaży aż do uzyskania ujemnego wyniku szybkiego testu.
2. O ile to możliwe i w przypadkach, w których zastosowanie ma pkt 1, należy poinformować myśliwego, leśniczego lub rolnika (jeśli są znani) o przekazaniu próbek do badania wykrywającego CWD, natomiast o dodatnich wynikach szybkiego testu należy jak najszybciej powiadomić ich w sposób oficjalny.
3. Państwa członkowskie zastrzegają sobie prawo do zatrzymania materiału do dalszych diagnoz lub badań aż do uzyskania ujemnego wyniku szybkiego testu wykrywającego CWD.
4. O ile to możliwe, z wyjątkiem materiału zatrzymanego w celu wykonania dalszych diagnoz i badań, wszystkie części, w tym skóra zwierzęcia poddanego badaniu wykrywającemu CWD, które w następstwie przeprowadzenia szybkiego testu uzyskało wynik dodatni, są bezzwłocznie usuwane zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a), b) lub e) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

ZAŁĄCZNIK IV

Wymagania dotyczące sprawozdawczości i rejestrowania danych1. *Wymagania względem państw członkowskich*

Informacje, które państwa członkowskie powinny przedstawić w swoich sprawozdaniach dotyczących wyników badań wykrywających CWD

- a) Liczba próbek pobranych od zwierząt jeleniowatych przekazanych do badania, według grup docelowych zgodnie z następującymi kryteriami:
 - gatunek,
 - jeleniowate hodowlane lub dzikie,
 - grupa docelowa,
 - płeć,
 - wiek.
- b) Wyniki szybkich testów i badań potwierdzających (liczba wyników dodatnich i ujemnych) oraz, w stosownych przypadkach, badań odróżniających, próbki tkanki oraz szybki test i zastosowana technika potwierdzająca.
- c) Położenie geograficzne, w tym kraj, jeśli jest to inny kraj niż państwo członkowskie składające sprawozdanie, w którym wykryto TSE.
- d) Genotyp i gatunek każdego ze zwierząt jeleniowatych, u którego wykryto TSE.

2. *Okres sprawozdawczy*

Wyniki badań wykrywających CWD za rok poprzedzający zawarte są w sprawozdaniu rocznym.

Sprawozdanie składane jest jak najszybciej, jednak nie później niż sześć miesięcy od zakończenia każdego roku, w którym prowadzone jest badanie.

Sprawozdanie za rok 2007 zawiera wyniki badań przeprowadzonych w sezonie łowieckim 2007 r., mimo że niektóre próbki zostały pobrane w 2008 r.
